

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sanctorvm Qvinqvaginta Ivris-Peritorvm Elogia

Roberti, Johannes

Leodii, 1632

Bonifacivs Ferrarivs, S. Ordinis Carthusiani Generalis, Hispanus,
Valentinus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45032

BONIFACIUS
FERRARIUS,

S. Ordinis Carthusiani Genera-
lis, Hispanus, Valentinus.

ASSERTIO IVRISPER.

Petrus Ribadineira, Societatis I E S V,
Floribus Sanctorum, in vitâ Sancti
Vincentij Ferrarij.

*Fuit Bonifacius IVRISCONSULTVS
insignis.*

Dorlandus in Chronico Carthuf.

*Statim post vicesimum ætatis suæ annum,
VTTRIVSQUE IVRIS CONSUL-
TVS, & sui temporis omnium spectatissi-
mus habebatur.*

QVæ de Sancto hoc Iurisconsulto af-
feram, ex eodem Dorlando Carthu-
fiano hausi, lib. 4. cap. 25. Chronici,
quod ipse ante annos ferè centum tri-
ginta conscripsit; optimâ vtique fide, vt

de

BONIFACIUS FERRARIUS. 181
de viro optimo, & doctissimo sentire
par omnino est: Ergo caput illud ita
orditur Dorlandus: *Hunc V Vilhelmum,*
SANCTVS *subsequitur* BONIFACIUS:
vir nominis sui etymologiam egregiè expri-
mens: quippe, qui à DEO dedicerat bene
facere, bene dicere, bene, & salubriter cogi-
tare.

Vincentius Ferrarius, decus illud, &
honus S. Familiæ D. Dominici, cui tan-
dem ignotus est? Sit hæc prima laus Bo-
nifacij nostri illius esse fratrem. Fuit v-
terque Gente Hispanus, è clarissimâ
Ciuitate Valentiâ, vbi, notissima est an-
tiqua, & prænobilis familia Ferrario-
rum: in quibus, horum parentes in pri-
mis eminebant. Neque tamen genere
magis, quàm virtute: quæ potissima no-
bilitas semper habita est.

Sed de Vincentio vt taceamus, Bo-
nifacius eius germanus, parentum po-
tius iussu, quàm sua voluntate, coniugij
vinculis alligatus, cum sapientiâ, pru-
dentiâ, vsu rerum longè excelleret, Ci-
uitatis suæ Præfectus creatus est.

Dor-

Dorlandus *Rectorem* vocat. Quem Magistratum, cum diu, summâ omnium approbatione, & plausu, & quod caput est, publico bono, præclarè administrasset: defuncta iam vxore, Carthusianis ascribi voluit, eo loco, qui Porta cæli dicitur, prope eam ipsam Urbem, solitudinem quærens, & reperiens, in quâ omnium acclamations paulo antè, publicè toties tulisset. In eo sacro secessu, quem se exhibuerit, intellige à Dorlando, cuius verba hîc pono.

Receptus, & probatus, fidelis inuentus est: Accepto verò habitu, tam sublimia conuersionis indicia cunctis ostendit, vt iam in perfectorum numero posset meritò aestimari. Tanta namque inerat illi in corde humilitas, in opere caritas, in mente puritas, in carne castitas, in pectore pietas, in ore veritas, in sermone raritas, in victu parcitas, in habitu simplicitas, in oratione sedulitas, in contemplatione sublimitas, in aduersis longanimitas, vt cunctos duceret in stuporem.

Tot Virtutum diuina fragrantia, longè latèque sparsa, cum etiam Maiorem

Car-

Carthusiam impleuisset; Generali defuncto Bonifacium absentē substituunt. Qui sibi semper similis; vel potius quotidie seipso melior; non modo familiæ suæ plurimum contulit; sed & Christiano Orbi Vniuerso. Quippe in eius tempora incidit fœdum illud schisma, quo aliquot Pseudopontifices, Christi Ecclesiam (quod in se fuit) atrociter lacerarunt. Quantam operam tanto scandalo tollendo contulerit S. Vincentius, pluribus satis notum est: sed non fortasse æquè illud perspectum, Bonifacium eius fratrem sic illi in hoc etiam negotio adhæsisse, vt optimus successus DEI populum exhilarauerit, & illud Sapientis verum ostenderit: *Frater, qui adiuuatur à fratre, quasi ciuitas firma.* quod ex Dordlâdo discimus. Deniq; Bonifacius, vt antè Seculi pompâ, & Magistratus reliquerat: sic sacrâ quoque Præfecturâ celsit, & Generalatu se vltro abdicauit, octo circiter annos illo perfunctus: atque ita expeditus, tam pulcræ animam æternæ pulcritudini, DEO consignauit,

Floruit Anno Christi 1400.